

Інститут Військово-Морських Сил
Національного університету "Одеська морська академія"
Кафедра загальновійськових дисциплін

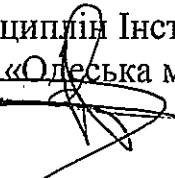
СИЛАБУС
НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
" Технологія підводних робіт "

освітній ступінь	бакалавр
галузь знань	25 Воєнні науки, національна безпека, безпека державного кордону
спеціальність	254 Забезпечення військ (сил)
спеціалізація	Пошуково-рятувальні та водолазно-аварійні роботи на морі
заклад вищої освіти	Інститут Військово-Морських Сил Національного університету "Одеська морська академія"
кафедра шифр за ОПШ	Загальновійськових дисциплін ПВ 1.4

Силабус навчальної дисципліни «Технологія підводних робіт»

Розробник: Дехта Вадим Юрійович, старший викладач кафедри загальновійськових дисциплін.

Силабус навчальної дисципліни
розглянуто на засіданні кафедри загальновійськових дисциплін.
Протокол від «17» липня 2023 року № 7

Начальник кафедри загальновійськових дисциплін Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія»
полковник Р.ШЕВЧЕНКО
"17" 07 2023 року

1. ВІДОМОСТІ ПРО ВИКЛАДАЧА

Викладач	Дехта Вадим Юрійович, старший викладач
Профайл викладача	
Статус дисципліни	Вибіркова
E-mail:	dnprs15@gmail.com
Сторінка курсу	
Консультації	<i>Очні консультації: щосереди о 16.30 – 17.30</i> аудиторія 403, екіпаж НЛК.

2. Анотація

Навчальна дисципліна “Технологія підводних робіт” вивчається курсантами протягом шостого семестру навчання, що найбільше сприяє повному і якісному засвоєнню знань.

Вивчення навчальної дисципліни «Технологія підводних робіт» базується на знаннях, які отримали курсанти з дисциплін: «Організація та безпека водолазних спусків», «Організація боротьби за живучість корабля», «Теорія будови та живучість корабля», «Водолазна техніка», «Фізіологія підводних занурень та основи водолазної медицини» та інших фахових дисциплін за спеціалізацією навчання з подальшим набуттям теоретичних знань та практичних навичок у ході проведення групових та практичних занять

Основною метою викладання навчальної дисципліни “Технологія підводних робіт” є надання теоретичних знань та практичних умінь для оволодіння ними навичок щодо технології проведення підводних робіт.

Предметом вивчення навчальної дисципліни є вивчення основ технології підводних робіт.

Силабус складено відповідно до вимог освітньо-професійної програми підготовки освітньо-кваліфікаційного рівня бакалавр галузь знань 25 Воєнної науки, національна безпека, безпека державного кордону, спеціальності 254 Забезпечення військ (сил).

Навчальна дисципліна забезпечує набуття перелічених нижче компетентностей та досягнення програмних результатів навчання.

Компетентності:

- ВСК1 Здатність здійснювати експлуатацію та технічне обслуговування водолазної техніки, рятувальних засобів.
- ВСК3 Здатність здійснювати аварійно-рятувальні, підводно-технічні та суднопідйомні роботи.
- ВСК4 Здатність здійснювати керівництво та командування водолазними спусками при вирішенні завдань пошукового, аварійно-рятувального, суднопідйомного та підводно-технічного забезпечення.

Програмні результати навчання:

- РНвс1 Проводити підготовку водолазного спорядження та засобів забезпечення водолазних спусків, перевірку та підготовку рятувальних засобів, експлуатувати водолазну техніку та рятувальні засоби.
- РНвс3 Виконувати аварійно-рятувальні, підводно-технічні та суднопідйомні роботи.
- РНвс4 Здійснювати керівництво та командування водолазними спусками при проведенні заходів пошукового, аварійно-рятувального, суднопідйомного та підводно-технічного забезпечення.

Кількість кредитів ЄКТС - 4

Форма підсумкового контролю – диференційний залік.

3. Розподіл навчального часу за семестрами та видами занять

Назва навчальної дисципліни	Розподіл за семестрами			Кількість кредитів ЕКТС	Кількість годин					
	Екзамен	Диференційний залік	Курсова робота		Загальний обсяг	Аудиторних				Самостійна робота
						Усього	в тому числі			
					лекції		групові, семінари	практичні лабораторні		
Технологія підводних робіт	-	6	-	4	120	60	30	20	10	60

4. Методи контролю

Складовою частиною процесу вивчення дисципліни є система контролю та звітності за якістю засвоєння навчального матеріалу. Головна мета контролю полягає у забезпеченні наукового рівня придбаних знань, міцності сформованих у них умінь та навичок. При викладанні навчальної дисципліни застосовуються такі методи контролю:

- вхідний контроль;
- поточний контроль;
- самоконтроль;
- підсумковий контроль.

Кількість контрольних заходів, форми їх проведення, періодичність доводяться до слухачів на початку вивчення дисципліни.

Вхідний контроль проводиться перед вивченням навчальної дисципліни з метою вивчення рівня підготовки курсантів та внесення змін до змісту навчальних питань, які будуть розглядатися під час проведення заняття.

Поточний контроль проводиться викладачами на всіх видах навчальних занять.

Основна мета поточного контролю - забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та тими, хто навчається, у процесі навчання, перевірка готовності курсантів до виконання наступних навчальних завдань, а також

забезпечення управління їх навчальною мотивацією. Інформація, одержана під час поточного контролю, використовується для коригування методів і засобів навчання, а також для самостійної роботи курсантів.

Поточний контроль може проводитися у формі усного опитування або письмового експрес-контролю (летючки) під час проведення навчальних занять.

Результати поточного контролю фіксуються в журналі обліку навчальних занять, вони використовуються та враховуються під час підсумкового контролю.

Самоконтроль призначений для самооцінки курсантами якості засвоєння навчального матеріалу з конкретної теми навчальної дисципліни. Самоконтроль здійснюється у формі контрольних питань за тему або тестування.

Підсумковий контроль проводиться по закінченні курсу вивчення навчальної дисципліни з метою перевірки ступеня засвоєння навчального матеріалу та набуття освітніх та професійних компетентностей здобувачами відповідно до навчального плану та робочої програми навчальної дисципліни.

Форма проведення контролю (усна, письмова, комбінована, а також шляхом тестування), зміст і структура контрольних завдань, білетів, перелік матеріалів, користування якими дозволяється курсанту під час екзамену і критерії оцінювання обговорюються на засіданні кафедри і затверджуються начальником кафедри не пізніше ніж за місяць до початку складання контрольного заходу. Названі матеріали дійсні протягом навчального року, вони є складовою навчально-методичної документації з дисципліни і зберігаються на кафедрі. Можливе поєднання різних форм контролю.

Оцінювання результатів підсумкового контролю навчальних досягнень курсантів здійснюється за 100-бальною шкалою, за шкалою ЄКТС та національною шкалою. Співвідношення шкал наведено в таблиці:

Шкала оцінювання: національна та ЄКТС

100-бальна шкала	Шкала ЄКТС	Оцінка за розширеною шкалою	Національна шкала
90–100	A	відмінно	відмінно
80–89	B	дуже добре	добре
65–79	C	добре	
55–64	D	задовільно	задовільно
50–54	E	достатньо	
35–49	FX	незадовільно	незадовільно
1–34	F	неприйнятно	

Критерії оцінювання знань і вмінь курсанта за результатами вивчення навчального матеріалу навчальної дисципліни наступні:

А – оцінка «відмінно» (90–100 балів) виставляється за високий рівень знань (допускаються деякі неточності) навчального матеріалу модуля, що міститься в основних і додаткових рекомендованих джерелах, вміння аналізувати явища, які вивчаються, в їхньому взаємозв'язку і розвитку, чітко, лаконічно, логічно, послідовно відповідати на поставлені запитання, вміння застосовувати теоретичні положення при розв'язанні практичних завдань;

В – оцінка «дуже добре» (80–89 балів) виставляється за знання навчального матеріалу модуля вище середнього рівня, включаючи розрахунки, аргументовані відповіді на поставлені запитання (можлива невелика кількість неточностей), вміння застосовувати теоретичні положення під час розв'язання практичних завдань;

С – оцінка «добре» (65–79 балів) виставляється загалом за правильне розуміння навчального матеріалу модуля, включаючи розрахунки, аргументовані відповіді на поставлені запитання, які, однак, містять певні (несуттєві) недоліки, за вміння застосовувати теоретичні положення при розв'язанні практичних завдань;

Д – оцінка «задовільно» (55–64 балів) виставляється за посередні знання навчального матеріалу модуля, малоаргументовані відповіді, слабе застосовування теоретичних положень під час розв'язання практичних завдань;

Е – оцінка «достатньо» (50–54 балів) виставляється за слабкі знання навчального матеріалу модуля, неточні або малоаргументовані відповіді, з порушенням послідовності його викладення, за слабе застосовування теоретичних положень під час розв'язання практичних завдань;

FX – оцінка «незадовільно» (35–49 балів) з можливістю повторного складання екзамену виставляється за незнання значної частини навчального матеріалу модуля, суттєві помилки у відповідях на запитання, невміння застосовувати теоретичні положення при розв'язанні практичних завдань;

F – оцінка «неприйнятно» з обов'язковим повторним вивченням модуля (навчальної дисципліни) (1–34 балів) виставляється за незнання значної частини навчального матеріалу модуля, суттєві помилки у відповідях на запитання, невміння орієнтуватися при розв'язанні практичних завдань, незнання основних фундаментальних положень.